

Pri revmatizmu v glavi, ledjih, plečih, živčnih bolečinah v kolkih, usedu (Hexenschuss) se uporablja narayna »Franz Josefova« voda z velikim pridom pri vsakdanjem izpiranju prebavnega kanala. Univerzitetne klinike izpričujejo, da je »Franz Josefova« voda posebno v srednjih letih in starostni dobi, izborna čistilno sredstvo za želodec in čreva. »Franz Josefova« grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

»hočem« da sma dva, ledik le ne bom ostal. Nekaj parov je bilo poročenih v drugih farah, izmed teh so nam nekatere kar za sebe obdržali. — To je mali pregled naših novic v letu 1934, kako pa bomo kaj v vsem napredovali letos, vas bo, dragi naročniki in čitatelji »Slovenskega gospodarja« sproti obveščal potenski dopisnik.

Cvetkovci pri Veliki Nedelji. Kakor od povsod javljajo statistike o preteklem letu, tako tudi jaz objavim vsaj nekatere. V preteklem letu jih je umrlo mnogo, še več pa jih je prinesla Škalinova babica nekje iz repišča tako, da nikakor nismo na zgubi, ampak smo zelo napredovali glede števila prebivalcev. Tudi v tem letu, upamo, ne bomo nazadovali. Ker se je cvetkovska ženska pošta pričela spet baviti s porokami, vabimo vse ženske iz Polanskega in iz Grab, da jo naj mahnejo k nam na »ogledie«. Izbira je velika. Vsem nevestam, ženinom ter vsem prijateljem »Slovenskega gospodarja« želi cvetkovski dopisnik srečno in veselo novo leto 1935!

Razkrižje pri Ljutomeru. Na dan novega leta smo imeli v zavodu v mali dvorani igrice »Mali Parižani«. Predstavljal so jo gojenci Marijanišča iz Veržaja, ki jih je privedel takajšnji ravnatelj g. Zajc. Lepa zabava za novo leto, posebno ko nas je Vojteh parkrat tako prijazno pogledal s pozornice, da nas je kar pri srcih zaskelilo. Častitamo igralcem!

Slov. Bistrica. Častilcem sv. Antona na znanje: Pri sv. Marjeti bo v četrtek dne 17. jan. ob pol 10. uri pridiga ter peta sv. maša na čast sv. Antona za zdravje pri živini. Častilci sv. Antona vabljeni!

Slov. Bistrica. Po dolgem času mnogo novic! Častite šolske sestre so priredile v nedeljo pred Božičem s svojimi otroci iz sirotišnice in gojenkami vzpodbudno in zelo do-

bri uspelo igrati »Peterčkove poslednje sanje«, da so se gledalci kar čudili, kako so zmogli mali in veliki igralci, začeni od palčkov, tako dobro podati svoje vloge. Želimo samo, da zavod večkrat priredi kaj takega v prid ubogim sirotam!

Stoperce pri Rogatcu. Vpokojen je gospod Kamenšek Jakob, preglednik finančne kontrole pri glavni carinarnici v Mariboru. Njegova dolgotrajna in mučna bolezen v želodcu, katero si je nakopal pri vestnem, marljivem in točnemu vršenju svoje naporene službe pri fin. kontroli zlasti na državni meji, ga je privedla v zgodnji in zaslužen pokoj.

Vojnik. Pri nas imamo letos precej lepše jaslice, tako da so res v okras vojniški cerkvi. Dvomimo, da bi jih imeli kje v naši škofiji takšne, kaj še da bi imeli lepše. Kdor ne verjame, naj jih pride ob nedeljah pogledat, namreč ob nedeljah so krasno razsvetljene z električno lučjo. — Člani bratovščine jeruzalemskega osla gotovo niso slišali na novega leta dan s prižnice, da je v letu 1934 zagledalo luč sveta ravno toliko zemljanov kakor v letu 1933, namreč 96, med temi jih je v krstni knjigi vpisanih brez očeta 6 otrok, leta 1933 pa 8. Po večno plačilo je odšlo 88 oseb, med temi 46 faranov in 42 iz hiralnice, v letu 1933 pa 102 osebi, 62 faranov in 40 iz hiralnice. Hvala Bogu, da smo bili bolj zdravi kot leta 1933. Krizo zelo občutimo, tako da si je komaj 26 parov ustanovilo lastno ognjišče, dočim je v letu 1933 to storilo 38 parov. — Še nekaj g. urednik! Vsako pošteno delo je vredno plačila! Kdo je še danes, ki bi delal zastoj? Tako se marsikdo vprašuje. Pa so takšni, ki res delajo zastoj. No in takšna sta naša gospoda kateheta na 5. razredni osnovni šoli s 4 paralelkami v Vojniku. V šolski proračun je bilo vstavljenih za celo leto samo 320 veroučnih ur, ko vendar mora vsak učenec 3. razreda znati izračunati, da jih je na takšni šoli nad 700. Vstavljena svotica v proračunu je izčrpana, novega kredita ni in gospoda kateheta sta prikrajšana pri nagradah.

Pišeca. Leto se je obrnilo. Ni ga več. Začeli smo novo. Toda ob koncu leta se navadno račununi sklepa, pregleduje bilanca, spravlja v žep dobiček, a tudi izguba hoče svoje. V letu 1934 je naraslo prebivalstvo naše fare za 81

oseb in sicer izkazuje krstna knjiga 52 moških novorojencev in 32 ženskih. Med temi je bilo 6 mrtvorojenih in 6 jih je še tekom leta umrlo. Tako je torej statistično naša župnija narastala le za 72 oseb. Seveda je 5 rojenih tudi takih, ki o njih pravi pesem: Kaj pa še tebe treba bilo! Pa če te je treba bilo ali ne, vendar pri srčno ljubim te, poje taka mati svojemu nobogljencu, kakor je to pesnik zapisal. Upamo pa, da bo res, kar pravi vsaka taka mati: Kaj takega pač nikdar več! Izgubili pa smo v preteklem letu 56 faranov; 28 moških in 28 ženskih. Nemila smrt nam jih je pokosila. Nekaj je bilo med njimi tudi precej starih. Tako so umrli: Zevnik Ivan, star 80 let, Veršec Marija, stara 81 let, Kostevc Neža, stara 82 let, in Ana Kuk, stara 86 let. Naj v miru počivajo! No, pa so se lani tudi možili in ženili pri nas. 20 parov si je naložilo na ramena ta sladki zakonski jarem. Bog jih blagoslovi! — Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Seveda za člane se sprejmejo samo tiisti »bogaboječci«, ki se Prga tako bojijo, da ob nedeljah in praznikih med službo božjo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo. Ravno tako, kakor so nekdanj judje, ki so v Jeruzalem k praznikom prijezdili na oslih, te med službo božjo pustili zunaj templja, kjer so se z riganjem imenitno zabavali. Baje je že mnogo priglasenih, kajti članarine ne bo. Če kdo hoče te člane in članice nove bratovščine videti, i. pride kako nedeljo ali praznik med službo božjo mimo pišecke farne cerkve, morda ga sprejmejo celo s jo sredo.

Zabukovje pri Sevnici. Omeniti hočemo nekatere posebne zanimivosti iz Zabukovja v tekočem letu. G. župnik Fr. Rampre je obhajal dne 8. avgusta srebrno sv. mašo. Farani so ta dan cerkev lepo okinčali, pred cerkvijo in župniščem so postavili slavalok, zvečer so mu pa pevci priredili podoknico. Drugi dan je bil pred 10. uro slovesen vhod v cerkev. Najprej mu je čestitala Marijina družba in Marijin vrtec, potem smo se v procesiji podali v cerkev, kjer je imel g. slavljenec ob asistenci več gospodov tovarišev slovesno sv. opravilo. — G. Matija Stoklas, tukajšnji vpo-kojeni župnik, je pa obhajal zlato sv. mašo in sicer dne 25. avgusta na Brezju. — Pri podružnici sv. Jurija v Trnovcu smo popravili zvonik, ker je bilo tramovje na nekaterih me-

brezvestnosti pri določanju cen. Če ni kupil blaga prvi kupec, ga je drugi ali tretji; le cene so morale biti primerne in med rakarji ni smelo biti člena, ki bi popuščal, dasi je bilo treba večkrat čakati na kupca in boljšo prodajo. Ustavljanje židovskemu brezvestnemu izrabljanju nevednih je vrglo med »akarje seme zavesti skupnosti. In pomen ter moč skupnosti je znal širiti Vinko od tovariša do tovariša. Ustvarjal je za tedanje čase nevede in nehote organizacijo. Ta se je ukoreninila prvotno med rakarji na Bizeljskem, odkoder se je liki nalezljiva bolezen razpotegnila iz Bizeljskega do izvora in izliva Sotle. V obsoletih rakarjih je s ponosom žive, besede poglano prepričanje: Le kot skupna »gmajna« bomo za bodočnost trgovali z židovskimi oderuhi ter pijavkami.

Rakarska organizacija se je širila brez posebnih shodov po današnjem vzgledu. Skupnost so vedno močnejše vezale trdne cene in te so se raznašale med lovce rakov vsak teden iz Bizeljskega kot središča. Radi vedno boljše prodaje plena je gnal prirojen čut hvaležnosti rakarja za rakarjem, da je zahrepenel po osebnem spoznanju neznanega dobrotnika. Z vsakotredenskim ustnim oznanilom dvigajočih se cen od mo-

ža do moža je postal Vinko Lapuh kot oče omenjene zamisli v primeroma kratkem času glavar celotne rakarske organizacije, ki se je ustvarjala ter utrjevala po krajih ob Sotli iz potrebe po boljši prodaji. Osebnosti s brijtnim Vinkom so rodili v vsakem članu ponos, da jih ne vodi ter štiti napram židovskemu oderuštvi kaka telesno spakedrana sirotka, pač pa mož po duhu, zastavnosti in z odlično presojo tržnega položaja.

Na prestol organizacije rakarjev je posadilo Lapuha med tovariši usidrano prepričanje, da je nepopustljiv ter nepodkupljiv, četudi bi brenčali krog njega ter ga skušali omamiti zlati židovski kebri.

Iz posestniškega sina do rakarskega poglavarja je bilo za Vinkovega očeta brezno, katerega ne more premostiti niti smrt. Stara trma se je zaklinjal pri nebu in zemlji, da bi rajši lastnoročno požgal Lapuhovino do temeljev, nego bi jo po smrti prepustil sinu — poveljniku vseh obvodnih klatežev ter potepuhov.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

sti, katere mi je pokradel tekom zadnjih 10 let. Soferju podarjam avto, katerega mi je že pred smrtjo tako pokvaril, da ni bil za rabo.

Na gramofonske plošče so ujeli doslej v Ameriki 80 glasov od ptičev, ki živijo v divjini. Te plošče uporabljajo za poduk v šoli.

Vzdih.

Toliko sem se trudil, da sem se naučil pet jezikov, ki mi pa zdaj nič ne koristijo, ker me žena premaga z samo enim jezikom.

Najčudovitejše.

Povejte mi, kaj se vam zdi na mojih slikah najčudovitejše?

— To, da jih ljudje kupujejo.